

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد حیدر اختر
۲۴ می ۲۰۲۲

محمد حیدر اختر

ترس و دروغ جنایتکاران از رسانه ها

گروه طالبان دروغ را به ارث برده اند!

شاید تعداد بیشتری از هموطنان عزیز با من هم عقیده باشند که رژیم های دست نشانده، خود کامه یا آنانی که به زور میله تفنگ سعی کرده اند بر گرده های مردم ما حکومت نمایند، ضروری پنداشتند که شهروندان افغانستان را به شکلی از اشکال خشونت آمیز زیر سلطه خویش در آورند. برای این منظور دست به قوانین و فرامینی می زنند که خلاف قانون اساسی و مدنی بوده زندگی را برای مردم مشکل ساخته و فضای خفقانزا، ترس و وحشت را ایجاد نمایند. نخستین مانعی که سد راه چنین رژیم های خشونت پسند و فاسد ایجاد می گردد، اطلاع رسانی به مردم از طریق رسانه های برقی، تصویری و کتبی می باشد که در رأس آن ژورنالیستان، خبرنگاران و خبر رسان های متعهد قرار دارند.

در طول بیست سال گذشته، از حکومت عبوری گرفته تا زمان جمهوریت حامد کرزی و عبدالله، غنی و عبدالله و اکنون هم رژیم دست نشانده پاکستان به نام طالبان، شاهد ضرب و شتم ها، دستگیری ها و زندانی کردن ها، قتل و ترور ژورنالیستان و خبرنگاران بوده ایم. همه ما می دانیم که با دسیسه و معامله گری های اشرف غنی و گروه خبیثه اش، طالبان توانستند دوباره به اریکه قدرت برسند. تمامی ولایات افغانستان را در طول چند روز از آن خود بسازند. مگر مردم افغانستان به خصوص اناث نظر به تجربه و شناختی که از دور نخست رژیم طالبی داشتند، دست به تظاهرات مدنی زدند، که توسط نیروهای زن ستیز طالبان سرکوب شدند.

از جانب دیگر حکومت طالبان به خبرنگاران و رسانه فشار وارد نمود تا از نشر و پخش تظاهرات، قتل و قتال، ضرب و شتم و مظالم شان خودداری نمایند. این عمل طالبان کار رسانه های مستقر در داخل افغانستان را به مشکل مواجه ساخت، صرف خبرنگاران رسانه های خارجی تا حد امکان اخبار داخل افغانستان را از طریق برنامه های تلویزیون ها و رادیو های شان انتشار داده و می دهند. به خصوص با خروج نیرو های خارجی از افغانستان و ظهور دوباره طالبان

بخش فارسی دری رادیوی بی بی سی، یک برنامه تلویزیون « افغانستان اینترنشنال » را فعال ساخته تا راوی روایت شهروندان افغانستان باشد. این که پالیسی نشراتی و فعالیت برنامه تلویزیون افغانستان اینترنشنال تا چه حدی واقعینانه است قضاوت را می گذاریم به بیننده ها ومخاطبین برنامه. اما آن چه می خواهیم یاد آوری نمایم این است که گروه طالبان طی یک فرمان جدا گانه در ولایت بادغیس، دیدن و شنیدن برنامه تلویزیونی « افغانستان اینترنشنال » را برای باشندده های آن ولایت ممنوع قرار داده و آن را نشرات کفری عنوان کرده است.

این موضوع خاطره های از گذشته را در ذهنم تداعی نمود. زمانی که رژیم دست نشانده شوروی سابق در افغانستان تحت تسلط نیروی های تا به دندان مسلح اتحاد جماهیر اشتراکیه شوروی سابق حکومت می راند، نظر به ترس وهراسی که از نشرات رادیو های خارج مرزی داشتند، شنیدن رادیوی بی بی سی، صدای امریکا و دویچه ویلی ویا بهتر گفته شود رادیو صدای المان را نیز ممنوع قرار داده و در هر دفتر و دیوان مخبرین و جواسیس خاد را وظیفه داده بودند تا کسانی که بارژیم دست نشانده مخالفت می نمایند و دربین همکاران از نشرات کشور های به اصطلاح امپریالیستی یاد آوری می نمایند گزارش بدهند، تا تحت تعقیب و بازپرس قرار بگیرند. تعدادی به همین جرم شنیدن رادیو بی بی سی به خاد معرفی شده و بعداز تحقیق و شکنجه راهی زندان پلچرخی شدند.

اما روزی رسید که باسقوط رژیم دست نشانده شوروی سابق، همان حزبی ها و خادیسست ها راهی کشور های امریکا و اروپا شده ودر همان رادیو های امپریالیستی وظیفه اجراء می نمایند. ویا این که برنامه های تلویزیونی، رادیویی، وصفحات انترنتی را ایجاد نموده کار های سیاسی را کنار گذاشته دست به "فعالیت های فرهنگی" زده اند وسعی به عمل می آورند تا جنایات چهارده ساله شان را کتمان نموده وجنایات، قتل وقتال تنظیم های جهادی سابق و گروه تروریستی طالبان را به رخ مردم بکشند. خوب به خاطر دارم زمانی که اکبر کرگر من حیث رئیس نشرات رادیو افغانستان نصب شد، چون خودش یکی از فعالان خاد بود، گروهی از خادیسست ها را به شعبات رادیو جهت تعقیب همکاران رادیو افغانستان گماشته بود وهم دفتری را (که با تأسف نام دفتر را فراموش کرده ام) به سرپرستی یکی از خادیسستان به نام وحیدقیومی در چوکات رادیو افغانستان ایجاد نمود که تمام گزارشات و اخبار رادیو کشور های به اصطلاح امپریالیستی را ثبت نماید و آن را روی کاغذ آورده و چندین کاپی تهیه نموده به شعبات مختلف کمیته مرکزی وخاد ارسال نماید.

طالبان یا گروه مزدور پاکستان، گروهی که خشونت و ستمگری را به حد اعلی رسانده است، از تجارب اکسا وخاد وواد وهمه حکومت های استبدادی سرمشق گرفته، خبرنگاران داخلی را زیر فشار قرار داده ودر برابر رسانه های خارجی هم مانع ایجاد می کند. همچنان با وقاحت دروغگوئی را به ارث برده اند.